

De Heraut

van de

Gereformeerde Kerken in Nederland.

Het auteursrecht van den inhoud van dit blad wordt verzekerd overeenkomstig de wet van 28 Juni 1881 (Staatsblad No. 124)

Zondag 6 Augustus 1911. N°. 1753.

Dit blad wordt uitgegeven des Vrijdags aan de geabonneerden verzonden. Bijdragen van medewerkers, ingezonden artikelen en alles wat verder den inhoud van dit blad betreft, te adresseren aan de REDACTIE. Abonnementen en Advertenties aan de ADMINISTRATIE Bureau: Warmoesstraat 96, te Amsterdam. Inzendingen, die later dan Donderdag 's middags te 12 uren worden ontvangen, kunnen voor het nummer van die week niet meer in aanmerking komen.

Abonnementen: franco aan huis, per drie maanden f 1.20, voor België per jaar f 5.30 bij vooruitbetaling, voor het verdere Buitenland en Ned.-Indië per jaar f 6 bij vooruitbetaling. Afzonderlijke nummers f —.10. Abonnementen worden aangegoten door het Bureau te Amsterdam, Boekhandelaars, Postdirecteuren enz. Advertenties: van 1 tot 6 regels f 1.30, voor elk regel meer f —.20. Aanvragen en vermelding van liefdegaven f —.12 per regel.

„Met geen lust bevangen“.

Doorzoekt u zelve nauw, ja doorzoekt nauw, gij volk dat met geen lust bevangen wordt. Zephania 2: 1.

„Gij zijt met geen lust bevangen“ is een verwijt, door Zepharia tot de inwoners van de heilige stad gericht. Ge moet met den lust bevangen zijn om uw God te dienen, en ge zijt 't niet.

Nu wordt dit gemeenlijk gezegd van iets zinnijks. Zoo van het volk in de woestijn, dat het met lust bevangen werd, om vleesch te eten. Toch kon het daarom zeer wel ook op het geestelijke worden overgebracht. Dronken zijn is een zinnijk kwaad, en toch zingt de psalmist van dronken-zijn van vreugde in Gods huis, en be- tuijgt de profeet ons de geestelijke weelde van hen die „dronken zijn maar niet van wijn“. Er bestaat tusschen ons zinnijk en ons geestelijk leven zinnelijk verband. Ge moet niet dronken zijn van wijn, maar ge moet dronken zijn van heilige bezieling. En zoo ook, ge moet niet bevangen zijn van lust in 't overdag, maar ge moet bevangen zijn van lust in den dienst van uw God.

Lust, en nog sterker wellust, wordt daarom in de Schrift in tweelei zin gebeid, en in zinnelijke, en in geestelijke beduidenis. De apostel bestraft hen, die menigvuldig begeerten en wellusten dienen, maar de profeet dankt zijn God, die zijn volk „verzadigt uit den beker zijner wel- lusten“. De hartstocht wordt het eerst ontdekt in het zinnelijke, omdat daarin de hartstocht het eerst opkomt, maar ze moet, om geheiligd te worden, juist uit het zinnelijke op het geestelijke worden overgebracht. Ge zijt met lust bevangen voor de aardse dingen, maar wat u ontbreekt is, dat ge niet evenzoo en niet even machtig bevan- gen zijt met lust voor de heilige dingen, en den echten hartstocht nog mist, die u trekken moest naar den dienst van uw God.

Wat lust is, voelt ge 't best aan het woord lusteloos. Ge zijt lusteloos, als ge voor niets zin, in niets trek, naar niets drang in u gevoelt; als 't alles u onverschil- lig laat; als er voor niets een hartstochtelij- ke bezieling in u opleeft; en als, naar een echt-Nederlandsche uitdrukking, „niets u schelen kan.“

Zonde blijft zonde, maar ze heeft dit, dat ze gemeenlijk een sterke begeerte opwekt, een lusteloos hartstocht in den zondaar gaande maakt, en een sterken lust in hem prikkelt om het doel van zijn zondig verlangen te bereiken. Een dief is slecht, maar de lusteloosheid kent hij niet. Integendeel, zijn zondige begeerte laat hem geen oogenblik met rust; steeds is hij bezig met zijn plannen om te rooven; hij zint er op en hij droogt er van; en als 't er op aan komt, waagt hij bij een in- braak zijn leven. En zoo is het niet alleen met den dief, maar met elken zondaar. Alle zonde heeft dit eigenaardige, dat ze rust noch duur laat; dat ze gedurig weer den hartstocht gaande maakt; alle krachten spaat; zinnen en denken bezig houdt; en dea tocht uit het hart zich rusteloos op het begeerte voor- worp richtten doet.

Is er een zondige ontwikkeling in ons gaande, dan ontbreekt de lust nooit. Dan zijn we altoos en onverdelijkelijk in onzen lust bevangen. En de heilige kunst is nu maar, om, als we van onzen zondigen weg tot onzen God bekeerd zijn, dienzelven lust, dien- zelfden hartstocht, en diezelfde innerlijke prikkeling op het heilige over te dragen.

In het lusteloze ligt iets den mensch on- waardig. De lusteloze wil niets, beoogt niets, wordt door niets geprikkeld, gedro- gen of aangedaan. Hij is als een plaat die verdoort, als een beek die droogt. En nu is dit juist het pijnlijke, dat onze zon- dige natuur op eens wakker wordt, opleeft, zich inspijst, en door lust verleid wordt in het onheilige, en dat daarentegen op heilig gebied een matte dorheid zoo gedurig alle edeler lust baant.

Het is die sterke lust, die spannende begeerte, die brandende hartstocht die het leven der wereld gedurig zoo inter- sant maakt, en in allerlei verzoenen ver- haal ons wordt voorgeschilderd, om den lezer van het verhaal te boeien. Het is maar al te waar, dat het verhaal van een zondige en hartstochtelijke ontwikkeling boeit, terwijl omgekeerd het verhaal van een stil en deugdzaam leven, dat buiten strijd omgaat, vaak den lezer doet insla- pen. In het zondige wereldleven zet de lust op alle leven een exponent, verhoogt

het in betekenis en maakt het rijk, ter- wijl omgekeerd in het gewone stille burger- lijke leven die exponent maar al te zeer ont- breekt, en vooral in het heilige niet dan zeer spaarsamenlijk gevonden wordt.

Dit ligt aan onzen zondigen toestand. De lust naar het zinnelijke en onheilige ontsteekt een vuur dat vanzelf voortbrandt; terwijl omgekeerd de lust naar de heilige dingen veel te nauw in ons opleeft, al te spoedig weer wordt neergedrukt, en ons daarom zoo vaak in 't heilige verkeerden doet zonder gloed van hooger bezieling. In de dingen der wereld waakt de hartstocht van zelf op, ze hebben vanzelf vat op ons hart, en, is ons hart er door geraakt, dan slepen ze ons mee; maar in de heilige dingen wordt dat- zelfde hart veelal niet dan zeer oppervlik- kig aangedaan, zodat we er wel in mee leven, maar vaak meer uit gewoonte en sleur, en zonder dat de vonk uitpat die ons hart in gloed kon zetten.

In de dagen der Reformatie was dit an- ders; toen zette ieders lust zich op de heilige dingen, was men er vol van, en ging men er met al den hartstocht zijner ziel naar uit; en zoo ook heeft ieder onzer in de dagen zijner bekeering de ure gekend, dat de lust naar het heilige in alles bij hem op den voorgrond stond. Wat lust in het heilige is, weten we wel, en de historie meldt het ons wel, maar na de bezielde actie komt altoos weer de verslapping, en gedurig klaagt onze ziel zich- zelve weer aan, dat de matheid ons de ziel doet verdorren, en dat onze geest veelmeer bevangen is in den geest die naar 't zinnelijke trekt, dan in den geest die ons dorsten doet naar onzen God.

Na kan dit op aarde niet anders. Even natuurlijk als 't ons eens in het Vaderhuis zal zijn, om door den lust, den wellust naar onzen God steeds in liefde dronken te zijn, even natuurlijk is 't ons, dat hier op aarde het hoogste wat we bereiken kunnen is, een gedurig afwisselen van oogenblikken van lust in onzen God, met oogenblikken dat de lust in de dingen der wereld aan onzen lust in onzen God weer het zwijgen oplegt. Het onderscheid tusschen beide to- standen kent ieder voor zichzelf het best. Dorsten naar zijn God in tijden van nood en angst. Genieten in zijn God in tijden van geestelijke opwekking en verheffing. En dan die zalige oogenblikken dat het gebed ons verruimt, het lied ons bezielt, het woord ons verruimt en innerlijke ziels- verrukking ons zalig maakt. Maar dan volgen weer die matte uren, dat we weer de vensters toesluiten, dat er geen zonnestraal bij ons binnenkomt, dat het geestelijke ons koud en onverschillig laat, en dat de lust van ons hart, eerlijk gesproken, niet naar God uitgaat, maar, al is het niet naar zonde, dan toch naar de gewone wereld. Onze omgeving werkt daarop in, en vooral di, die bijna geen gemeenschap met geloovige broeders en zusters kennen, worden door dit gevaar van lusteloosheid gedurig be- slopen.

Er behoeft daarom nog geen onheilige of onvrome stemming in onze ziel op te komen. Zelfs kan het zeer wel zijn, dat we onze lezing van de Schrift en onze gebedsure getrouwelijk waarmaken, en er zelfs met onze ziel bij zijn. Maar lust is toch iets anders. Dorsten naar God, naar den levenden God, laat 't hart niet in stil- le rust, maar zet het in actie, maakt de begeerte gaande, prikkelt den heiligen hart- stocht, en gunt ons geen ruste eer we onzen God weergevonden hebben.

En dan komt het er maar op aan, dat we dit ons verkeeren in zoo dorren to- stand inzien, dat we eerlijk voor onszelven zijn, dat we geen vrede nemen met wat beneden den maatstaf van 't heilige blijft, dat we onze geestelijke lusteloosheid ver- voelen en voor G d aanklagen, en dat we van Hem 't afbidden, dat Hij zelf, door ons steeds weer te trekken, den lust, den dorst naar Hem in onze ziel weer doet opleven.

Het „hijgend hart“ kan niet meer, omdat het van dorst beswijkt. En zoo moet het ook ons te moede zijn. We moeten ons niet een lust naar onzen God aanpraten, die toch slechts schijn zou zijn, neen, onze God moet ons zoo elken morgen en elken avond de behoefte van ons hart zijn, dat we buiten Hem niet kunnen. Het moet een hooger naar onzen God zijn, die elken dag weer als de honger naar het brood des levens in ons terugkeert, en die daarom niet anders dan door God zelve in ons gestild kan worden, omdat ons menschelijk hart alleen op Hem is aangelegd en alleen door Hem kan leven.

DR. A. K.

Voor Kootwijken Scholen.

In hartelijken dank ontvangen door onder- geteekende uit Rossum lett G. f 2 50. Vriendelijk verzoeken wij onzen scholen te willen gedenken.

De J. H. HOUTZAGERS, voorzitter.

Officiële Berichten.

De kerkeraad der Geref. kerk te Zwolle bericht nogmaals, dat de zittingen der Generale Synode D.V. zullen aangevangen Dinsdag 22 Aug. des voormiddags ten 10 uren in de Oosterkerk. Den avond te voren is er bidstond voor ge- noemde vergadering in de Plantagekerk om half 8.

Deze bedestond zal geleid worden door Dr. Hoekstra van Arnhem.

De kerken worden opgewekt om op Zondag 20 Aug. de Synode in den gebede te gedenken.

Dr. W. H. GISPEN, G. WIELENGA, J. BOSCH OZ., scriba.

Zwolle, 1 Aug. 1911.

L. S. De kerkeraad der Geref. kerk te Zegwaart c. a. herinnert bij dezen nog eens aan zijn vroeger genomen besluit, dat collectanten, die in deze gemeente voor eenig doel gelden willen inzamelen, zich drie weken te voren met schriftelijk verzoek bij den kerkeraad hebben aan te melden.

Namens den kerkeraad: A. BOON, scriba.

Zegwaart, 24 Juli 1911.

Classis Dordrecht.

De classis Dordrecht zal D.V. vergaderen Donderdag 7 September a.s. in de consistorie- kamer der Wilhelminakerk ten half tien uren.

Alles, wat voor deze vergadering is bestemd, s.v.p. inzenden vóór 16 Aug.

De kerkeraad der Geref. kerk van Siedrecht:

Dr. R. v. d. KAMP, praesid., A. F. v. NEULEGEM, scriba.

Classis 's-Gravenhage.

De kerkeraad der Geref. kerk van 's-Graven- hage bericht, dat de classis 's-Gravenhage D.V. vergaderen zal te 's-Gravenhage op Dinsdag 12 Sept. a.s., gewone tijd en plaats. Panten voor agenda worden ingewacht vóór Dinsdag 12 Aug. e.k. bij den scriba, van Speykstraat 105, 's-Gravenhage.

Namens den kerkeraad voornoemd:

C. LION CACHET, scriba.

's-Gravenhage, 1 Aug. 1911.

Kort verslag der vergadering van de classis 's-Bosch op 19 Juli 1911.

De vergadering wordt geopend door Dr. T. Hoekstra met het zingen van Ps. 35: 2, het lezen van 1 Tim. 3 en gebed.

De credentiebrieven worden nagezien en de vergadering is voltaallig geconstitueerd.

In het moderamen nemen plaats als voorzitter Dr. T. Hoekstra, als scriba Dr. J. de Vries, als assessor Dr. A. Brummelkamp.

Aan Dr. G. v. d. Zanden wordt door den voorzitter een hartelijk welkom toegeroepen. Ook tot de deputaten ad examina wordt een welkomstwoord gericht.

De notulen worden gelezen en onveranderd goedgekeurd en getekend.

Peremptoir wordt geëxamineerd de heer H. Dekker, beroepen predikant te Venlo, die met algemeene stemmen tot de Bediening des Woords en der Sacramenten wordt toegelaten.

Een vraag van Tilburg wordt aangehouden tot de volgende vergadering.

Aan de kerk van Genderen wordt advies gegeven.

Advies van de kerk van 's-Gravenmoer wordt eveneens advies verleend.

Dr. R. Brouwer brengt rapport uit van de gehouden kerkvisitatie en van de vergadering der Particuliere Synode.

De repeling der vacaturebeurten is als volgt: Voor Helmond worden aangewezen de kerken 's-Gravenmoer en Tilburg; voor Hienaveen de kerk van 's-Bosch.

Nadat Dr. A. B. ummelkamp in dankzegging was voorgegaan, sloot de voorzitter de verga- dering.

Op last van de classis:

Dr. J. de VRIES, A. t. scriba.

Verslag van de Particuliere Synode van Zuid-Holland (Zuid, gedeelte), gehouden op 20 Juni 1911 te Hellevoetsluis.

De consultant van de kerk te Hellevoetsluis, Dr. Kok, opent te ruim half twaalf de verga- dering, laat zingen Ps. 68: 8, leest 1 Cor. 12 en gaat voort in gebed.

Hij spreekt een kort openingswoord, waarbij den afgevaardigden een hartelijk welkom wordt toegeroepen en in enkele trekken een beeld wordt gegeven van de zwakheid der classis Brielle en de kracht van het ongelooft in deze omgeving.

Na het onderzoek der laatste berichten werden in het moderamen gekozen: tot praesid., Dr. J. H. Landwehr, tot assessor, Dr. C. Lindeboom, tot scriba, Dr. E. Schouten, tot sub-scriba, Dr. J. D. v. d. Velden. Aan den sub-scriba wordt opgedragen een kort verslag te zenden aan de bladen: *Heraut*, *Bazuin* en *Rotterdammer*.

De notulen worden gelezen en goedgekeurd.

Van dep. voor de oefening van het verband tusschen de Geref. Kerken in Nederland en de Theol. Fac. der V. U. is weder een schrijven ter tafel met de vraag: bijaldien er bij de kerkelijke examina eenige opmerking valt te maken, die ter kennis te brengen van de deputaten. Voor kennisgeving aangenomen.

De aanvraag van Dr. E. Th. Pl. v. A. wordt toegestaan.

De kerk van 's-Gravenhage wordt mede aan- gewezen als archiefbewaarder kerk van alle stukken der vorige Prov. Synoden; en de kerk van Rotterdam wordt gemachtigd deze stukken naar de kerk van 's-Gravenhage te zenden.

De door een commissie behandelde zaak in de kerk te R. wordt tot aller blijdschap goed beëindigd.

Het rapport in zake het Prov. Weeshuis te Middelhamis wordt gelezen en het bestuur wordt over het gehouden beheer décharge verleend.

Het rapport in zake art. 11 en 13 komt ter tafel. Aangenomen wordt, voortaan een dubbele administratie te doen voeren, de ene voor den steun naar art. 11, de andere voor art. 13.

De percentage wordt vastgesteld: ditmaal voor één jaar, n.l. cl. Barendrecht 11 pCt., cl. Brielle 8 pCt., cl. Dordrecht 16 pCt., cl. Gorinchem 10 pCt., cl. Rotterdam 32 pCt., cl. Schiedam 23 pCt. De begroting wordt met wijzigingen aangenomen.

Het rapport in zake art. 19 wordt uitge- bracht door Dr. Mulder. Ontvangsten waren f 2010 23/4, uitgaven f 980 23/4, batig saldo f 1029 98.

Dr. Smijter rapporteert aangaande de zending. Na aanleiding hiervan wordt aangenomen: 1. dat in plaats van de gewone driemaan- delijke berichten een jaarverslag aan de kerken zal worden toegezonden, 2. dat een uittreksel uit de notulen der vergadering van deputaten zal getoond worden aan ons Zindingsblad.

Het verslag van den quæstor, br. Singels, die wegens ongesteldheid afwezig was, wordt uitge- bracht door br. Hazeltet. Hieruit blijkt, dat ontvangen was f 709 25, uitgegeven f 97 75, zodat het batig slot is f 611 50. Met het oog op de kosten der Gen. Synode wordt een crediet verleend van f 500. De respectieve classes worden verzocht vóór 1 Aug. hun aandeel te storten.

Dr. de Jongh brengt als Carator een enig- zins uitvoerig rapport uit over de Theol. School. Dr. Smijter rapporteert nog namens dep. art. 49 over het wijzen van het examen van cand. v. d. Hoven en over de emeritaatsver- klaring van Dr. P. v. Schaik.

Alle rapporteurs worden door den praesid. dank geregt voor hun arbeid.

Taan komen de voorstellen aan de orde. De grenswijziging tusschen de kerken van Hillegersberg en Overschie wordt goedgekeurd.

Het voorstel van de cl. Rotterdam, dat de Part. Synode er bij de kerken ernstig op aandringt de collecte voor de kas voor hulpbe- studenten zeer aan te bevelen, wordt, met het oog op den predikantenraad en ter vermeerdering van het getal alumni aangenomen.

Evenzoo wordt het voorstel van de cl. Rot- terdam aanvaard: De Generale Synode onthoudt zich op den eigen dag, waarop een rapport is voorgelezen, van stemming over de daarbij be- hoorende conclusies, maar stelle deze stemming minstens één dag uit.

Ten vijf uren noodigde de kerk van Helle- voetsluis de afgevaardigden tot een uitstekend middagmaal.

Om half zeven werd de arbeid hervat. Eerst brengt de voorzitter de zaak: „Eenheid van Opleiding“ ter sprake.

De afgevaardigden lichten de voorstellen hunner classes toe. Het resultaat was, dat het voorstel der cl. Rotterdam werd aangenomen, met bijvoeging van een door Dr. Goolinga voorgestelde clausule. Het luidt nu:

De Part. Synode spreekt als haar oordeel uit, dat de Gen. Synode de Theol. school in haar tegenwoordig bestand zal handhaven; verder spreekt zij als haar gevoelen uit, dat het aantal hoogerleeraren aan de Theol. School versterking behoeft.

Het voorstel van de classis Barendrecht in zake de Armenwet wordt na toelichting door Dr. Schouten en na eenige discussie aangenomen:

„De Particuliere Synode der Geref. Kerken van Z.-Holland (Z.G.), van oordeel dat het aanhangig ontwerp tot wettelijke regeling van het ambestuur niet genoegzaam rekening houdt met de plaats, die de diaconen volgens kerkrechtelijke beginselen innemen in het ker- kelijk insituum (art. 5 v. h. ontwerp); de vrijheid der diaconen niet genoegzaam eerbiedigt (art. 13, 14 en 67 v. h. ontwerp); en de armen- verzorging van O'zheidswege op eens voor de Kerken vernederende wijze uitbreidt (art. 27 en 30 v. h. ontwerp), in sité van de leeds ten aannemen van die punten bestaande bezwaren op te heffen, besluit:

De Generale Synode te verzoeken, bij de Hooge Regeering en de Staten-Generaal er op aan te dringen, dat in het Wetsontwerp zoo- danige wijzigingen worden aangebracht als noodig zullen zijn om aan genoemde bezwaren te gemoet te komen.“

Evenzoo wordt het voorstel Gorinchem aan- vaard, nadat het door Dr. Landeboom was toegelicht en verdedigd tegenover de bezwaren van meerdere broeders. Dit luidt:

„De Particuliere Synode van Zuid Holl. (Z.G.), spreekt de wenschelijkheid uit dat van het peremptoir examen het onderzoek in dogmatiek en exegese werde aangenomen, en de beschikbare tijd gelijkmatig verdeeld over de andere vakke; met dien verstande echter, dat zoo er tusschen

het praeparatoir en het peremptoir examen van den candidaat een tijdruimte valt langer dan een jaar, het onderzoek in dogmatiek en exegese wel plaats hebben zal; alsmede dat het praepar- toir examen voortaan bijgewoond worde door deputaten der Particuliere Synode.“

Thaus volgen de benoemingen en verkiezingen: Tot afgevaardigden naar de Gen. Synode worden gekozen: tot primi de D. d. W.; Dr. J. H. Landwehr en Dr. C. Lindeboom; tot secundi: Dr. H. G. de Jonge en Dr. J. D. v. d. Velder; tot primi ouderlingen: J. v. d. Lee en C. J. Sten; tot secundi A. W. de Leeuw en J. Singels. Alle deputaten worden gecontinueerd, o.a. de quæstor en de curator der Theol. School. In enkele vacaturen wordt voorsien.

Nadat de praesid. de classis Brielle en de kerk van Hellevoetsluis hartelijk dankt voor de uitstekende ontvangst en de assessor den praesid. voor zijne uitmuntende leiding, wordt de verga- dering te ruim half negen door den assessor met dankzegging gesloten.

Namens de Part. Synode van Z.-Holland (Z.G.), J. D. v. d. VELDEN, sub scriba.

Buitenland.

Engeland. Wat Evan Roberts tegen- woord doet.

Men herinnert zich den naam van den jeugdigen opwekkingsprediker, die zoover in de bekende beweging in Wales (1905), op den voorgrond trad. Men weet ook, dat hij ten gevolge van den inspannenden geestelijken arbeid lichamelijke ineenstorting, en ten huize van twee Engelse Christenen, de heer en mevrouw Penn-Lewis, te Leicester werd opge- nomen. Sider twee jaren is hij wederom hersteld. Reeds te Leicester gevoelde hij zich geroepen, voortaan te arbeiden in het gebed en in persoonlijk werk onder Christenen. Daarvan wijdt hij zich sedert zijn genezing, en wederom met ongewonen ijver. Hij wijst erop, hoe de Apostelen weigerden de tselen te dienen, waardoor zij het woord Gods zouden gaan nalaten; maar zij zouden volhardten eerst in het gebed en daarna in de bediening des Woords; en hoe Ephraim „arbeidde“ in het gebed voor andere geloovigen. Het gebed, waartoe Evan Roberts zich gedroegen voelt, heeft tot doel de ontwaking der gemeente tot den krijg tegen de machten der duisternis, naar 2 Cor. 10: 4 en 5. Immers in de stille dagen zijner ziekte heeft hij gelegenheid gehad ver- schillende voorvallen van de groote opwekking in het Vorstendom te overpeinzen en te zien de ware oorzak van enkele afwijkende ver- schijnselen, welke toen ontstonden twee brachten onder de kinderen des Heeren.

Herhaaldelijk gevraagd, of hij niet weer van reis is nogmaals een groote campagne in Wales te gaan leiden, antwoordde Evan Roberts, dat hij zijn huidige arbeid de ware ontwikkeling oordelt van heiligen bij tijdens de opwekking mocht ervaren. Hij volgde hierin Gods leiding; en in dezen weg wenscht hij voort te gaan, trachtend gereet te zijn om ieder stukje werk, dat God hem toe wil vertrouwen, te aanvaarden.

Wij volgen met belangstelling het leven van dezen revivalist, wiens arbeid in 1905 en 1906 zoo wonderlijk werd gesegeid; en van wiens gebed en arbeid onder menschen, bijkens veler getuigenis, ook thans weer zoveel kracht uitgaat.

Gemengd Nieuws.

Eene Hebreeuwse school in Palestina Te Jaffa in Palestina is een joodsche school geopend, waarin de Hebreeuwse taal bij het geven van onderwijs gebruikt wordt. De gewone vakken van het lager onderwijs worden daar onderwezen, en daarbene-vens ook Arabisch en Fransch, maar de taal waarin onderwijs gegeven wordt, is Hebreeuwsch. De meeste leerlingen die deze school bezoeken, zijn uit Palestina en daarom worden cursussen voor tuinaubou en voor verschillende ambachten ook aan deze school gegeven. Het schijnt dat, toen de school gesticht werd, het joodsche jargon werd gebruikt; daarna ging men over tot het spreken in het Hebreeuwsch. De school neemt heel toe; zij telt thans 250 leerlingen; 180 wachten op plaatsing.

Dr. Zwemer schrijft in *The Muslim World*: De Mahomedanische wereld heeft drie hoofd- steden — Mecca, Cairo en Konstantinopel. Mecca is een uienlang het hart der Mahomedanische wereld geweest. Het is tegenwoordig de pols die met een godsdienstig leven op en neer gaat, hetwelk zich uit in de meest verwijderde grenzen van het Mue- slimanische rijk. Cairo is het hoofd, waarin het mid- delpunt is van Mahomedanische denkbeelden en van Mahomedanische onderwijs, waarin ook het cen- trum van de Mahomedanische controversen en propa- ganda door middel van de pers gevonden wordt. En Konstantinopel heeft, sedert de Turken het tot hun hoofdstad gemaakt hebben, dienst gedaan als de hand, het centrum van Mahomedanische staat- kundige macht, en niet alleen van politieke macht, maar van bittere politieke vervolging. Deze drie hoofdsteden, die in elkander gegeven zijn door schering en inslag van hun cosmopolitischen invloed, smeedden de groote Mahomedanische wereld samen in een verbaingewekende solidariteit. . . . Moeten niet deze drie steden een groter plaats innemen in ons gebed en ons roepen tot zelfverloochenende gehoorzaamheid aan onzen Heere Jezus Christus in dezen tijd, waarin de Christelijke zending een be- slissenden slag heeft te leveren?

Tentending in Parijs. Te Parijs is bij de Porte des Ternes door den predikant Salliens een tent